



UNICUM
FESTIVAL SODOBNE GLASBE
CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

1. UNICUM

**Nedelja, 6. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Društvo slovenskih skladateljev,
Kogojeva dvorana

Nadežda Tokareva – violina

2. UNICUM

**Ponedeljek, 7. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Društvo slovenskih skladateljev,
Kogojeva dvorana

Kristina Seražin – saksofon

Daniel Osorio – elektronika

Marjan Šijanec – elektronika

3. UNICUM

**Torek, 8. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Društvo slovenskih skladateljev,
Kogojeva dvorana

AIRBORNE EXTENDED

4. UNICUM

**Sreda, 9. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana
Kozine

**Komorni godalni orkester Slovenske
filharmonije**

Maja Rome – viola

5. UNICUM

**Četrtek, 10. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana,
Dvorana Lucijana Marije Škerjanca

Orkester Slovenske vojske

Marjan Grdadolnik – dirigent

6. UNICUM

**Sobota, 12. oktobra 2019 ob 19.00,
Ljubljana**

Atrij Mestnega muzeja Ljubljana

Ansambel za sodobno glasbo MD7

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana



Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers

Tel. : 01 / 241 56 60
Fax: 01 / 241 56 66
e – pošta: info@dss.si
www.dss.si

UNICUM 2019

Skoraj nemogoče je predvideti kam nas bo pripeljala glasbena umetnost. Festivali so priložnost za premislek in za druženje sorodnih usmerjevalcev glasbe, ki nastaja.

Prihodnost je tudi za glasbeno ustvarjalnost negotova, nepredvidljiva. Če bo glasba iskala novo pot po vzoru ekstremnih iskalcev drugačnega zvoka, se bo še bolj oddaljila od večine ljubiteljev umetniške glasbe. Konstruktivizem utegne iskati nove rešitve, lahko pride do novih spoznanj, do presenetljivih zaključkov in stanj, problemi pa ostajajo. Nastaja prazen prostor, ki ga polnijo drugi.

Svetovni glasbeni dnevi, gostili smo jih v letih 2003 in 2015, se že zelo dolgo imenujejo »World Music Days«, zdaj se postopno preimenujejo v »World New Music Days«, torej v Svetovne dneve nove glasbe. Zakaj? Besedi 'world music' – 'glasba sveta' je prevzela neka druga (zelo prodorna) glasba. Predelana ljudska glasba – 'glasba sveta' postopno pridobiva velik krog glasbenih ljubiteljev, medtem ko ga umetniška glasba (tudi postopno) - izgublja, pri tem pa gre vendar tudi za zavedanje, ki dopušča, da odhaja umetniška glasba in z njo jazz v osamo in v (za zdaj še) prijazen geto.

In kam sodi Festival UNICUM? Med osamljene jezdece, ki razumejo sodobno glasbo kot umetnost nove emocije, ki je ne bodo premamili principi globalizacije skupine G7. Prav zato predstavljajo bistvo sodobnega glasbenega unicuma evropski in slovenski skladatelji, ki stopajo po poteh lastnih estetskih kriterijev in spoznanj. Glasba se mora osvoboditi globalne uniformiranosti, naj ne postane posnemovalka tujih kultur. Naj ostane unicum nove emocije in estetike.

Pavel Mihelčič
umetniški vodja Festivala UNICUM

1. UNICUM

Nedelja, 6. oktobra 2019 ob 19.00, Ljubljana

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

Nadežda TOKAREVA – violina

PROGRAM

David BEOVIČ

*WHITE SAILS za violino**

Mihael PAŠ

FUEGO za violino

Nenad FIRŠT

*VVV VARIACIJE za violino**

Andrej EŠPAJ

DIPTIH za violino

Janez MATIČIČ

CHANTS, op. 48 za violino

* krstna izvedba

O POUSTVARJALCIH ...

Nadežda TOKAREVA

Rusko-slovenska violinistka Nadežda Tokareva sodi med najboljše violiniste svoje generacije. Od leta 1996 je študirala na Moskovskem državnem konservatoriju P. I. Čajkovski, v razredu vrhunskega pedagoga, profesorja Eduarda Grača. Tokareva je ena izmed njegovih najboljših študentov in je hitro pritegnila veliko pozornost glasbenega sveta.

Med izobraževanjem na konservatoriju in na podiplomskem študiju je Nadežda Tokareva postala laureatka večih mednarodnih tekmovanj. Med njimi omenimo le nekaj: I nagrado II. Mednarodnega tekmovanja A.I. Jampolskega (Penza, 1999), Posebno nagrado XII. Mednarodnega tekmovanja P.I.Čajkovski v Moskvi ter Posebno nagrado Mednarodnega tekmovanja Marguerite Long–Jacques Thibaud v Parizu (obe leta 2002). Leta 2003 je prejela II. nagrado na I. Moskovskem tekmovanju violinistov Nicolója Paganinija.

Od leta 1999 do 2012 je Tokareva delovala kot solistka-violinistka Moskovske državne akademske filharmonije.

Umetnica je sodelovala praktično z vsemi simfoničnimi orkestri glavnega mesta in s številnimi orkestri v Rusiji in tujini, nastopala je v največjih Moskovskih koncertnih dvoranah, prav tako v Veliki in Mali dvorani Moskovskega konservatorija, v Dvorani Čajkovskega, v dvorani Svetlanova in v komorni dvorani Mednarodnega Doma Glasbe. Njen spored koncertov vključuje nastope v več kot 30-ih državah, vključujoč Rusijo, Združene države, države Zahodne in Vzhodne Evrope, Izrael, Turčijo, Kitajsko in Japonsko. Preseneča nas bogastvo in raznolikost repertoarja violinistke, ki obsega dela iz obdobja baroka do sodobne glasbe. Pri tem pa repertoar violinistke ni omejen le na klasično glasbo, temveč zajema tudi številne druge glasbene zvrsti – jazz glasbo, narodno-zabavno glasbo, tango in druge. Poleg tega je Tokareva avtorica številnih transkripcij za violino in aranžmajev.

Nadežda Tokareva igra na čudovito violino Nicolaja Gagliana iz leta 1765.

Kot predstavnica ruske violinske šole se odlikuje z vrhunsko interpretacijo, za katero je značilna izrazita individualnost, plemenitost, širina, čudovit zvok, izredna virtuoznost, sposobnost do najboljše popolnosti razkriti avtorsko zamisel in natančno posredovati glasbeno misel poslušalcu.

Nadežda Tokareva se posveča tudi glasbeno-pedagoški dejavnosti; 12 let je delovala na Moskovskem državnem konservatoriju kot docent in tajnik katedre pod vodstvom prof. Grača. Ob tem je bila docentka violine na Državni klasični akademiji Majmonid v Moskvi, predavala pa tudi na podružnici Moskovskega konservatorija, na Univerzi v Kurashiki Sakuo na Japonskem. Nekateri študenti iz njenega razreda so postali nagrajenci mednarodnih tekmovanj. Tokareva pa je tudi sodelovala v mnogih žirijah mednarodnih tekmovanj.



V sezoni 2011/12 je Nadežda Tokareva zasedla mesto koncertne mojstrice v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija. V Sloveniji je svoj sloves še dodatno potrdila, ko je v eni noči zamenjala solista ter navdušila z briljantno izvedbo Koncerta za violino in orkester P.I. Čajkovskega na jubilejnim koncertu Antona Nanuta. Po odmevnem koncertu so jo zasuli s ponudbami za študijska snemanja. Posnela je ves opus za violino in klavir slovenskega skladatelja Iva Petriča, skladbe Nenada Firšta, Janeza Matičiča, Lojzeta Lebiča, Mihaela Paša, Janija Goloba ter obilico ruskih, sovjetskih in drugih avtorjev. Med nepozabne izvedbe šteje tudi *Inventiones ferales* Uroša Kreka na Kogojevih dnevih 2013 v Kanalu ob Soči. Umetnica ob tem koncertira tako solistično kot tudi v komornih sestavih v dvoranah po vsej Sloveniji, sodeluje z Programom ARS, Prešernovim skladom, Festivalom Ljubljana, nastopa v Kulturnem domu Nova Gorica, Narodnem domu Celje, DSS, DSR, SKICA in tako naprej. Zaradi svojih umetniških dosežkov je v kratkem času pridobila slovensko državljanstvo. Leta 2019 je s strani Univerze v Ljubljani prejela priznanje pomembnih umetniških del.

O SKLADATELJIH ...

David BEOVIČ (1977)

Na glasbeni šoli v Škofji Loki je začel z igranjem klarineta in klavirja. Glasbeno pot je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (teoretska smer), vzporedno pa obiskoval še gimnazijo v Škofji Loki. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je vpisal na Teološko fakulteto, vzporedno pa še na študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marijanu Gabrijelčiču. Leta 2000 je zaključil študij kompozicije v razredu prof. Pavla Mihelčiča, leta 2008 pa je dokončal tudi magistrski študij teologije. Deluje kot profesor glasbe na Gimnaziji Jurija Vege v Idriji in Gimnaziji Antona Aškercer v Ljubljani. Poučuje tudi solfeggio in glasbeni stavek v programu umetniške gimnazije, ki ga izvaja I. gimnazija v Celju. Njegova dela so izvajali v številnih slovenskih krajih in v tujini (Trst, Berlin, Dunaj, Luzern, New York...). Kot skladatelj je sodeloval na Noči slovenskih skladateljev, Svetovnih glasbenih dnevih, Festivalu Unicum, Naši pesmi...



WHITE SAILS

Velik del svojega opusa sem posvetil tistim, ki so odšli. Rad se spomnim ljudi, ki so znanomali moje življenje, ljudi, za katere menim, da jim dolgujem zahvalo ali spomin na lepe trenutke. Med takšne nedvomno sodi moj oče, ki sem ga pred pol leta izgubil. Oče je imel nerazvit glasbeni posluš. Ko sem šel kot otrok z njim k maši, sem med njegovim sicer zelo zavzetim prepevanjem ob koncu obreda pogosto sedel na drugem mestu. Imel pa je posluš za talente svojih otrok, saj nas je po najboljših močeh podpiral

in bodril. V skladbo je vpet motiv dalmatinske pesmi, v kateri avtor kliče očeta, naj se vrne domov. Sprašuje se, kdo bo zašil bela jadra, zdaj, ko očeta ni več in je hiša prazna. Žal ima vsaka zgodba svoj konec in vsako življenje svoj zadnji dih. Jadra so strgana, hiša prazna, ostal pa bo spomin na vse lepo in dobro, s katerim me je obdaril. In če bi mogel nazaj v čas, bi sedel poleg njega v klop ter brez sramu užival v vsakem zgrešenem tonu...

Mihael PAŠ (1970–2015)

je študiral kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je leta 1999 diplomiral v razredu prof. Uroša Rojka. Že v času študija se je navduševal nad elektronsko glasbo. Sicer pa se Paš v svojem delu vedno znova vrača v meditacijo o skrivnosti, ki je prežeta z globoko vero. Kmalu po diplomi je nastala skladba *Dies Irae* za ansambel, živo elektroniko, elektronski posnetek in utrip srca, ki je bila leta 2001 tudi predstavljena na mednarodni skladateljski tribuni. Vse do leta 2006 se je skladatelj skoraj povsem posvetil delu na Uredništvu za resno glasbo na Radiu Slovenija. Približno takrat pa je nastala skladba *S za posneto elektronsko in žarnico*, ki je bila predstavljena na Mednarodni skladateljski tribuni za elektronsko glasbo. V tem času je po naročilu Društva slovenskih skladateljev nastal *Godalni kvartet A.S.* »*Moja duša povelečuje Gospoda*«, ki je bil izveden na Komorni noči DSS leta 2007, leta 2010 je bil v okviru Komorne noči izveden tudi *Godalni trio*. Po naročilu Akademsklega pevskega zbora Tone Tomšič pa je leta 2007 nastala *Missa Brevis*. Leta 2009 je po naročilu festivala Slowind nastala skladba *Sotonamor*, ki je bila tudi izvedena v okviru festivala Slowind.



FUEGO

Skladba *Fuego* je nastajala v zadnjem letu življenja Mihaela Paša. Jeseni 2014 je začel po kočkih pošiljati partituro violinistki Nadeždi Tokarevi, ki je do novega leta dobila tri stavke od predvidenih pet. Skladba je bila napisana kot darilo izvajalki. Krstna izvedba je bila na spominskem koncertu ob obletnici smrti Mihaela Paša, julija 2016 v Mestnem muzeju.

Nenad FIRŠT (1964)

Po študiju kompozicije pri prof. Danetu Škerlu in violine pri prof. Roku Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani, se je izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS ter vodja glasbene dejavnosti na



Zavodu Celeia Celje, zaposlen pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, Severni in Južni Ameriki, Aziji in Avstraliji predstavljeno več kot stoštirideset Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugimi Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za skladbo *III. godalni kvartet*), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca) in leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski opus zadnjih dveh let) in leta 2019 Kozinovo nagrado za zaokroženi godalni opus. Od leta 2010 je predsednik Društva slovenskih skladateljev.

VVV VARIACIJE

Izrazi **V**ezoso, **V**eloce in **V**eemento opisujejo situacije, v katerih se razvija in spreminja izhodiščni tematski material koncertantne skladbe *VVV variacije za violino solo*, posvečene izjemni glasbenici, Nadeždi Tokarevi.

Andrej EŠPAJ (1925–2015)

Andrej Ešpaj je eden najvidnejših sovjetskih skladateljev in brez dvoma najpomembnejši glasbeni ustvarjalec starodavnega ugrofinskega ljudstva Marijcev iz osrednjega Povolžja. Skladatelj je poznan tako zaradi svoje izjemne ustvarjalne osebnosti kot tudi zaradi veličastnega opusa, ki ga je neizogljivo povezal s svojim in sosednjim staroselskim narodom z vzhoda Evrope. Ešpaj je poleg vpliva zakladnice ljudske glasbe svojega naroda v svoje ustvarjanje vpletal tudi prvine jazza, bluesa in celo rocka, pri tem pa je, presenetljivo, ves čas doživljal naklonjenost sovjetskih oblasti.



DIPTIH

Skladba Andreja Ešpaja *Diptih* je nastala iz njegove skladbe *Tri skladbe za flavto solo*, leta 1984. Moskovska violinistka Leonora Dmiterko je navdušila skladatelja za violinsko verzijo, ki je nastala leta 2002. V Sloveniji je skladbo krstno izvedba nocojšnja izvajalka 17.10.2018, v neposrednem prenosu koncerta na Programu ARS.

Janez MATIČIČ (1926)

Slovenski skladatelj, pianist in pedagog Janez Matičič se je rodil v Ljubljani. Leta 1950 je na Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije, kontrapunkta, glasbene analize in klavirja v razredu profesorja Lucijana Marije Škerjanca. Nekaj let je bil predavatelj na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani, nato pa je študij nadaljeval v Parizu pri profesorici Nadji Boulanger in kasneje pri *Groupe de recherches musicales* na



francoskem radiu. V informatiki in glasbeni kompoziciji se je pridružil raziskovanjem po sistematiki računalniške tehnike, ki jih je takrat vodil Pierre Boulez, eden najvidnejših skladateljev moderne smeri. Med najvidnejše Matičičeve skladbe lahko štejemo dva koncerta za klavir in orkester, koncert za violončelo in orkester, predvsem pa skladbe, nastale v modernističnem in raziskovalnem duhu. Leta 1987 je bil izvoljen za dopisnega člana SAZU, leta 2001 pa je postal izredni član te ustanove. Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade. Leta 2007 ga je Slovenija počastila s Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

CHANTS, op.48

Skoraj vsa skladateljeva violinska dela so nastala ob sodelovanju z njegovim prijateljem, violinistom Igorjem Ozimom. Spoznala sta se v času študija violine pri profesorju Leonu Pfeiferju v daljnih 40. letih (še med vojno). Kot pravi skladatelj, ga je Ozim pri violini s svojim sijajnim vzponom puščal daleč za seboj, ter ga pri tem vzpodbujal h kompoziciji za ta instrument. Vse njegove violinske skladbe, solistične ali ob spremljavi klavirja, ter violinski koncert je tudi krstno izvedel.

Chants op.48 vsebuje cikel štirih samostojnih skladb, nastalih v daljšem časovnem obdobju. Prva je nastala leta 1972, naročena od Ozima kot glasbena priloga za njegovo knjigo o interpretaciji sodobne violinske glasbe, izdane pri založbi Breitkopf. V skladbi je predstavljen moj sodobni prikaz violinske igre. Druga in tretja (1980) obravnavata različne violinske muzikalne in tehnične probleme; na primer pri drugi izmenjava med flažoleti in pizzicati (tudi v levi roki). Tretja (con sordino) je izrazito melodičnega značaja z daljšimi notnimi vrednostmi v trilerjih. Četrta, napisana mnogo let pred prvimi tremi, leta 1963, je bila v celoti napisana med skladateljevim okrevanjem v sanatoriju v francoskih Alpah. Med vsemi ima posebno kompozicijsko zasnovu: po daljšem uvodu nastopi vrsta variacij, osnovanih na različnem ritmičnem izmenjavanju skrbno izbranih not iz dvanajstttonskega sistema, prekinjenih s perkusivnimi udarci na bongosu ali wood-blocku, postavljenem ob izvajalcu.

2. UNICUM

Ponedeljek, 7. oktobra 2019 ob 19.00, Ljubljana

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

Kristina SERAŽIN – saksofon

Daniel OSORIO – elektronika

Marjan ŠIJANEC – elektronika

PROGRAM

Jacob Ter VELDHUIS

GRAB IT! za tenor saksofon in posnetek

Marjan ŠIJANEC/Filip ŠIJANEC

TUKAJ IN ZDAJ za tenor saksofon in računalnik*

James O'CALLAGHAN

REASONS za knjigi in elektroniko

Daniel OSORIO

ZIKKUS-S za bariton saksofon in elektroniko

Karen TANAKA

NIGHT BIRD za alt saksofon in posnetek

O POUSTVARJALCIH ...

Kristina SERAŽIN

Kristina Seražin je slovenska saksofonistka, ki živi in deluje v Nemčiji, Münchnu. Glasbeno se udejstvuje z izvajanjem sodobne akustične in elektroakustične glasbe.

Pod mentorstvom Dejana Prešička je v času šolanja na srednji stopnji prejela 1. Nagrado v kategoriji komornih skupin TEMSIG in Škerjančevo nagrado za udejstvovanje Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana. S kvartetom saksofonov je krstno izvedla tudi *Koncert za kvartet saksofonov in orkester* Vitje Avsca.

Študij je nadaljevala na Konservatoriju za glasbo na Dunaju v razredu Larsa Mlekuscha, kjer se je specializirala za sodobno glasbo. Sledile so krstne izvedbe Daniela Gottfrieda, Irene Malizia, Wen Liu in komorne in solo izvedbe Karlheinz Escla, Christiana Wolffa in drugih. Kot članica ansambla saksofonov konservatorija Dunaj je z interdisciplinarnim projektom *If Steve was a dancer* prejela 1. Nagrado tekmovanja Fidelio Kreativ.

Leta 2013 je založba Akademiker Verlag objavila njeno diplomsko delo o Lucianu Beriu. Po študijski izmenjavi na konservatoriju za glasbo v Amsterdamu pri prof. Arnu Bornkampu, je naslov Master of Arts pridobila na visoki šoli za glasbo in teater München v razredu Koryuna Asatryana.

Na proslavi ob 200. letnici smrti Adolpha Saxa je izvedla sonato za altovski saksofon in klavir Edisona Denisova, ki je bila v živo predvajana na radiu BR Klassik live.

Februarja tega leta je na festivalu za sodobno glasbo Impulz v Avstriji kot solistka izvedla *Troisième Round* Bruna Mantovanija za saksofon in ansambel.

Kristina je koncertirala po Evropi in v Čilu. Omeniti velja Musikverein Wien, Porgy&Bess Wien, Wiener Rathaus, Herkulesaal München, Gasteig München, Zenith d'Amiens, Salon Tarapaca de Chile, Cankarjev dom in Slovensko filharmonijo. Sodelovala je z Radom Koper, RTV Slovenija, BR Rundfunk, SR Rundfunk, Simfoničnim Orkestrom RTV Slovenija, Nürnberger Symphoniker in Orchester de Picardie Amiens. Sodobnike kot so Berio, Maderna, Hurel, Kelterborn, Sotelo, Scelzi, Šenk, Šavli, Mayer, Osorio, Carvalho, Garces, Kuehn in druge je izvedla na različnih festivalih: Saxfest Wien, Nordic Saxophone festival, GM Oder, Italian Sax week, Festival Echos, Evimus festival za elektroakustično glasbo in Impuls festival Graz.



Daniel OSORIO

Daniel Osorio se je rodil v Santiagu de Chile (Čile). Svojo glasbeno pot je začel s študijem klasične kitare in nadaljeval s študijem kompozicije. Od leta 2005 prebiva in deluje v Saarbrücknu, kjer poučuje na visoki šoli za glasbo.

Je prejemnik številnih štipendij in nagrad - leta 2009 nagrade »FONDART« mesta Santiago de Chile za kompozicijo »2_live« in posebno nagrado na



* krstna izvedba

tekmovanju za kompozicijo v Bologni za skladbo »Ich hatte einen Bruder« za sopran in orkester. Pridobil je štipendijo nemškega centra za izobraževanje v Benetkah in štipendijo mesta Saarbrücken. Leta 2016 je prejel kulturno nagrado pokrajine Saarbrücken. Njegova dela se izvajajo tako v Čilu kot na različnih festivalih elektroakustične glasbe po Nemčiji. Prav tako lahko njegove skladbe zasledimo na zgoščenkah Cello&Electrónica in na Obras de Cámara-TMC/UC. Daniel Osorio je umetniški vodja festivala za elektroakustično glasbo v Saarbrücknu.

Marjan ŠIJANEC

je diplomiral na Univerzi v Ljubljani, Akademija za glasbo, Oddelek za kompozicijo, nakar je opravil specializacijo iz elektronske glasbe v Elektronskem studiu Radio Beograd ter iz računalniškega programiranja (C – language in UNIX sistem) na Inštitutu za Nuklearno fiziko Vinča.

Šijančeva glasba se lahko okarakterizira kot post-moderna, pripadajoča »informatijski dobi«. Skladatelj spada med začetnike računalniške glasbe v nekdanji Jugoslaviji. Poleg različnih aktivnosti v glasbeni sferi je razvil je tudi posebno algoritmično glasbo, ki se manifestira v svojevrstni kompozicijski tehniki integralnega serializma magičnih kvadratov.

Svoje projekte realizira doma in v tujini.

Več o skladatelju si lahko preberete na www.sijanec.com.



O SKLADATELJIH ...

Jacob Ter VELDHUIS (1951)

Nizozemski »avant pop« skladatelj Jacob Ter Veldhuis je svoje delovanje najprej začel kot rock glasbenik. Kompozicijo in elektronsko glasbo je študiral na Groningen Conservatoire. Kasneje se je v celoti posvetil komponiranju. Njegov opus, ki obsega dela za žive instrumente in »sound track« je mednarodno poznan. Njegova dela so zelo pogosto izvajana, kar ga uvršča med najbolj izvajane skladatelje v Evropi.



GRAB IT!

Nizozemski skladatelj Jacob ter Veldhuis je odraščal v družbi jazza, bluesa in rocka, kar je močno vplivalo na njegove kompozicije. V skladbi *Grab It!* raziskuje moč jezika, ki je po njegovem mnenju tudi oblika glasbe. Tenor saksofon skozi skladbo spremljajo posnetki govora – zlogi, besede, stavki, ki so proti koncu vedno bolj jasni in razumljivi. Zgodba temelji na izjavah, trpljenju, verbalnem nasilju in frustracijah na smrt obsojenih zapornikov, v brezizhodni situaciji.

Kljub temu skladatelj skladbe ne opiše kot samo »žalostno zgodbo«, ampak tudi kot memento vivere – življenje je vredno živeti in kot pravi naslov – ZGRABI GA!

Marjan ŠIJANEC (1950)

je diplomiral na Univerzi v Ljubljani, Akademija za glasbo, Oddelek za kompozicijo, nakar je opravil specializacijo iz elektronske glasbe v Elektronskem studiu Radio Beograd ter iz računalniškega programiranja (C – language in UNIX sistem) na Inštitutu za Nuklearno fiziko Vinča.

Šijančeva glasba se lahko okarakterizira kot post-moderna, pripadajoča »informatijski dobi«. Skladatelj spada med začetnike računalniške glasbe v nekdanji Jugoslaviji. Poleg različnih aktivnosti v glasbeni sferi je razvil je tudi posebno algoritmično glasbo, ki se manifestira v svojevrstni kompozicijski tehniki integralnega serializma magičnih kvadratov.

Svoje projekte realizira doma in v tujini.



Filip ŠIJANEC (1982)

je večkrat nagrajeni skladatelj in glasbenik, ki živi in umetniško ustvarja v Londonu. Filip piše avtorsko glasbo širokega spektra stilov, tako za film, televizijo in računalniške igre, kot tudi koncertno in eksperimentalno glasbo.

Za svoje delo je prejel številne nagrade, med ostalimi tudi WDR Film Scoring award ter Peer Raben award v nemškem Kolnu, Golden Reel Award v Los



Angelesu, Royal Television Society award v Angliji. Številni filmi za katere je Filip pisal glasbo, so bili predvajani na mednarodnih filmskih festivalih.

Film *Detainment* za katerega je napisal glasbo, je leta 2019 bil nominiran za Oskarja v kategoriji Short Live Action.

Leta 2018 je na Umetniški Rezidenci Elektronskega Studia Radia Beograd realiziral skladbo na renoviranem, znamenitem sintetizatorju Synthi 100, ki je bila krstno izvedena na valovih Tretjega programa Radia Beograd.

Filip Šijanec je Magister (MA) Jazz Kitare avstrijske Univerze za glasbo in upodabljačo umetnost v Grazu ter magister (MA) Filmske Glasbe angleškega National Film and Television School, v katerem trenutno predava filmsko glasbo.

V projektu *Tukaj in zdaj* za tenor saksofon in računalnik je na povabilo avtorja, skladatelja in programerja Marjana Šijanca in na osnovi posnetih zvokov soavtorice Kristine Seražin, pripravil šest osnovnih, temeljnih vzorcev tenor saksofona. Njegovo sodelovanje je bilo pomembno tudi pri originalnem računalniškem programu.

TUKAJ IN ZDAJ

Glasbeni projekt *Tukaj in zdaj* za tenor saksofon in računalnik je nastal na povabilo skladatelja Pavla Mihelčiča, umetniškega vodje Festivala UNICUM.

Izziv, ki se skriva v mojem, meni že ostarelem in ponavljajočem se konceptu je bil, glede na možnost procesa sokreacije med človekom in računalnikom premočan, tako da sem se spet lotil procesiranja zvoka v ambientu najmanj dveh energetskih potencialov, analognega in digitalanega randoma – človeška intuicija in procesiranje sekvenčnega generatorja slučajnih števil. To pot sem potreboval odličnega solista na dokaj avtoritativnem inštrumentu, ki se bo hrabro podal v intuitivno sfero improvizacije v danem trenutku – Tukaj in zdaj. To se je zgodilo z odlično solistko Kristino Seražin. V projekt sem povabil sina, skladatelja Filipa Šijanca, ki je v moj zvočni svet prinesel lepe osvetlitve sedanjega, v vseh pogledih perspektivnega in večdimenzionalnega kreiranja novega časa v pozitivni funkciji zvočnih struktur, ki so bližje »glasbeni glasbi«, kot eksperimentalni razgraditvi le-te.

Marjan Šijanec

Tukaj in zdaj je noviteta, ki je pustila v mojem umetniškem udejstvovanju velik pečat. Prvič sem se preizkusila v meni popolnoma neznanih vodah – prosti improvizaciji in komponiranju/soavtorstvu. Tukaj in zdaj se zgodi. Ali pa tudi ne. Prepuščeno je trenutku in to daje skladbi moč in edinstvenost. Poleg modernih tehnik saksofona imajo velik pomen tudi melodije in pripovednost. Tukaj in zdaj je zgodba, ki je vsakič drugačna. Tukaj in zdaj nima meja. Tukaj in zdaj se zgodi tukaj in zdaj.

Kristina Seražin

James O'CALLAGHAN (1988)

James O'Callaghan je skladatelj in glasbenik. Živi in deluje v Montrealu. Njegova glasba vsebuje akustične in elektroakustične elemente v različnih pojavnih oblikah. Znan je po svojih edinstvenih izvedbah. Njegova dela so bila izvedena na številnih odrih v severni Ameriki, Evropi, na Novi Zelandiji in na Japonskem.



REASONS

James O'Callaghan o svoji skladbi pravi takole:

»Reasons (razlogi) je prav tako oda knjigam in njihovi moči, kot tudi neke vrste manifest o muzikalnosti vsakdanjih predmetov, katerih vlogo v vsakdanjem življenju želim odkriti na novo in jih preusmeriti k glasbeni estetiki. Kot skladatelj zavidam jasnosti in moči domišljije, ki nam jo literatura ponuja. Če mi le malo tega uspe uprizoriti tudi v moji glasbi, bom zadovoljen. Z različnimi zvoki narave in akustičnimi zvoki knjig skušam spodbuditi mojo idejo in vzbuditi domišljijo v poslušalcu. Za konec citiram Johna Milтона: »Tisti, ki uniči dobro knjigo, uniči sam razlog...«.

Daniel OSORIO (1970)

Daniel Osorio se je rodil v Santiagu de Chile (Čile). Svojo glasbeno pot je začel s študijem klasične kitare in nadaljeval s študijem kompozicije.

Od leta 2005 prebiva in deluje v Saarbrücknu, kjer poučuje na visoki šoli za glasbo.

Je prejemnik številnih štipendij in nagrad - leta 2009 nagrade »FONDART« mesta Santiago de Chile za kompozicijo »2_live« in posebno nagrado na tekmovanju za kompozicijo v Bologni za skladbo »Ich hatte einen Bruder« za sopran in orkester. Pridobil je štipendijo nemškega centra za izobraževanje v Benetkah in štipendijo mesta Saarbrücken. Leta 2016 je prejel kulturno nagrado pokrajine Saarbrücken.

Njegova dela se izvajajo tako v Čilu kot na različnih festivalih elektroakustične glasbe po Nemčiji. Prav tako lahko njegove skladbe zasledimo na zgoščenkah Cello&Electrónica in na Obras de Cámaraw-TMC/UC. Daniel Osorio je umetniški vodja festivala za elektroakustično glasbo v Saarbrücknu.



ZIKKUS-S

Skladba za bariton saksofon in elektroniko je del cikla Zikkus, ki nosi ime po indijanski besedi za pansko piščal Sikus. Skladatelj v ciklu združuje vzhodno kulturo s kulturo indijanskih ljudstev visokogorja, katerih filozofski in religiozni pomen ima prav igranje na sikus. Igralec »diha« v piščal in pri tem skuša ohraniti zvok kar se da dolgo. Spet drugi proizvaja kratke in sunkovite zvoke s pomočjo prepone. Saksofon s spremljavo računalniško predelanih zvokov doda tej starodavni tehniki globino in novo preobleko.

Karen TANAKA (1961)

Skladateljica Karen Tanaka je znana kot zelo raznovrstna skladateljica in pianistka. Njena dela so izvajali uveljavljeni orkestri in ansambli (BBC Symphony Orchestra, Los Angeles, Philharmonic, Baltimore Symphony Orchestra,...). Že kot mlada deklica se je posvečala študiju klavirja. Po študiju kompozicije na Toho Gauken School of Music (Tokio) se je preselila v Pariz. Tam je začela sodelovati s Tristanom Murailom v IRCAM-u. Trenutno živi in deluje v Los Angelesu kot profesorica kompozicije na California Institute of the Arts.



NIGHT BIRD

Koncert se zaključuje s šepetom ljubezenske zgodbe dveh ljubimcev japonske skladateljice Karen Tanaka. Temelj njenih del sta zen budizma, brezčasnost in pojem ukrivljenega prostora, ki sta prisotna tudi v japonskem teatru Nô. Njena dela so sinteza vzhoda in zahoda. Nočna ptica združuje prelepe zvoke narave in saksofona.



3. UNICUM

Torek, 8. oktobra 2019 ob 19,00, Ljubljana

Društvo slovenskih skladateljev, Kogojeva dvorana

V sodelovanju z Avstrijskim kulturnim forumom

avstrijski kulturni forum™



AIRBORNE EXTENDED

Sonja LEIPOLD – čembalo

Caroline MAYRHOFER – kljunaste flavte, Paetzold

Elena GABBRIELLI – flavta

Tina ŽERDIN – harfa

PROGRAM

Margareta FEREC PETRIČ

FIREWALK WITH(OUT) ME za flavto, kljunasto flavto, harfo in čembalo

Črt SOJAR VOGLAR

*KOMORNA GLASBA za flavto, kljunasto flavto, harfo in čembalo**

Uğurcan ÖZTEKIN

BLOCS za flavto in kljunasto flavto

Elisabeth HARNIK

*SOUND/OUT! za harfo in čembalo**

Uroš ROJKO

*SHARE THROUGH THE AIR za flavto, kljunasto flavto, harfo in čembalo**

Malin BÅNG

HYPEROXIC za basovsko flavto, Paetzold, objekte in harfo

* krstna izvedba

O POUSTVARJALCIH ...

Zasedba **Airborne extended** je bila ustanovljena leta 2013 kot ženski kvartet, ki se ukvarja z izvajanjem sodobne glasbe z in brez elektronike. Zasedbo odlikuje zanimiva kombinacija glasbil: harfa, čembalo (ter sorodni inštrumenti s tipkami), flavte, kljunaste flavte/Paetzhold flavte. Kot del avstrijskega NASOM programa 2018/19 ter s podporo Mednarodne zveze za sodobno glasbo zasedba gostuje po vsem svetu ter širi svoj repertoar s skladbami lokalnih skladateljev.



Za zasedbo Airborne extended so do sedaj pisali skladatelji: Hannes Kerschbaumer, Paolo Rimoldi, Bernhard Lang, Manuela Kerer, Caroline Profanter, Joanna Wozny, Fernando Riederer, Wolfgang Mitterer, Bernhard Geigl, Elisabeth Harnik, Tomasz Skweres, Alexander Kaiser, Matthias Kranebitter, Margareta Ferek-Petric, Elisabeth Schimana, Arturo Fuentes, Mirela Ivcevic, Peter Jakober, Stefano Gervasoni, Gabriele Manca, Mario Pisati, Giorgio Magnanensi, Doina Rotaru, Violeta Dienesescu, Dmitri Kourliandski, Marina Poleukhina, Juan Pablo Trad Hasbun idr.

Sonja LEIPOLD se kot čembalistka posveča zlasti sodobni, baročni in redkeje izvajani glasbi. Je korepetitorica na Univerzi za glasbo in upodabljačo umetnost na Dunaju in tesno sodeluje s sodobnimi skladatelji in skladateljicami. Kot cenjena komorna glasbenica in solistka redno sodeluje na priznanih festivalih za staro in novo glasbo.

Caroline MAYRHOFER je bila rojena v Innsbrucku, študij kljunaste flavte pa je opravila v Linzu, na Dunaju in v Amsterdamu in ga zaključila z najvišjo oceno. Njeno umetniško pot odlikuje živahna koncertna dejavnost, nastopa kot solistka in kot članica ansamblov za staro in novo glasbo v Evropi, v Ameriki in v Aziji. Leta 2012 je bila zmagovalka mednarodnega tekmovanja za sodobno glasbo za kljunasto flavto v Darmstadt. Sodelovala je pri številnih produkcijah založniških hiš in pri radijskih snemanjih, kot so EMI digital, RecREc, RAI, ORF, Radio espace 2, Kairos. Med letoma 2013 in 2015 je bila profesorica na Konservatoriju v Bolzanu. Caroline Mayrhofer živi na Dunaju.

Elena GABRIELLI je bila rojena v italijanskem Arezzu in je študirala flavto na Konservatoriju v Benetkah, kjer je sočasno zaključila še študij filozofije na sloviti Univerzi Ca'Foscari. Pozneje se je izpopolnjevala pri Chiari Tonelli, Patricku Galloisu, njen pedagog pa je bil tudi Pier Narciso Masi. Na graški Glasbeni akademiji se je posvetila študiju in specializaciji za novo glasbo pod vodstvom ansambla Klangforum Wien. Elena Gabrielli živi na Dunaju.

Harfistka Tina ŽERDIN je na Univerzi za glasbo na Dunaju z odliko opravila tako diplomski kot tudi magistrski študij. Koncertno se veliko udejstvuje tako doma kot tudi v tujini: nastopa kot solistka, kot članica raznovrstnih komornih zasedb in kot soloharfistka uglednih avstrijskih orkestrrov. Z velikim zanimanjem se posveča izvajanju slovenskega repertoarja in novih del za harfo ter sodeluje s številnimi slovenskimi in tujimi skladatelji. Kot interpretinja sodobne glasbe sodeluje poleg zasedbe Airborne extended predvsem še z ansambli Kontrapunkte, Reconsil in »die Reihe« na Dunaju.

O SKLADATELJIH ...

Margareta FEREC PETRIĆ (1982)

Margareta Ferek Petrić je bila rojena leta 1982 v Zagrebu in sedaj živi kot svobodna umetnica – skladateljica na Dunaju. Kompozicijo je študirala na Univerzi za glasbo na Dunaju pri Ivanu Erödu, Chayi Czernowin in Klausu Petru Sattlerju. Leta 2011 je prejela nagrado Theodor Körner za orkestralno skladbo Take 7, je pa tudi dobitnica nekaterih drugih nagrad, kot je nagrada Josipa Štolcerja Slavenskega (2018), leto prej je prejela še nagrado mesta Dunaj. Od 2015 je vodja Avstrijskega združenja za sodobno glasbo.



FIREWALK WITH(OUT) ME

Za skladbo *Firewalk with(out) me* je skladateljica dobila navdih v seriji Twin Peaks. V delu se ukvarja z večznačnostjo zvoka, ki v ospredje prinaša nadnaravno fantastične elemente. Surealizem ritmičnega in melodičnega dogajanja se z neposredno reminiscenco meša s preprostim značilnim gibanjem poltonov iz odlomka zvočnega posnetka. Srhljivo se sreča s poznanim in kaže na dvojni pomen naslova.

Črt SOJAR VOGLAR (1976)

je leta 2000 diplomiral iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Marka Mihevca. Pri njem je nadaljeval podiplomski študij in leta 2004 magistriral. Na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani poučuje glasbeno teoretične predmete, kot habilitirani docent pa tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 2002- 2010 je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev. Med letoma 2001 in 2011 je bil umetniški vodja *Glasbenih popoldnevov* z *Antonom Lajovcem*, ki se odvijajo vsako leto decembra na Vačah pri Litiji. Črt Sojar Voglar je ustvaril že okoli 200 skladb na področju orkestralne, komorne, instrumentalne-solistične in vokalne glasbe, piše pa tudi scensko, filmsko in plesno glasbo ter ustvarja priredbe vsakovrstnega



žanra. Njegova glasbena dela doživljajo prazvedbe in številne ponovitve na vseh najpomembnejših koncertih in festivalih v Sloveniji in številnih tujih državah.

KOMORNA GLASBA

Komorna glasba je nastala na pobudo naše harfistke Tine Žerdin. Izrazito unikatna zasedba kvarteta me je mučila in obenem navduševala, iskal sem različne harmonske in predvsem zvočno-barvne kombinacije in jih prelil v trstavčno celoto, nekoliko po vzoru na podobna dela iz prve polovice 20. stoletja (Hindemith, Stravinski), saj izraznost ostaja v okvirih t.i. absolutne glasbe. Poigraval sem se z bogastvom ritmičnega gibanja, s kontrasti v višinskih registrih in nasprotujočih si harmonskih kombinacijah poliakordičnega in politonalnega značaja; v drugem stavku ima čembalo nalogo, da kot nekakšna »tečnoba« moti lirično ubranost ostalih glasbil, tretji stavek pa je do trdnega sklepa v okviru tonalnega centra c oblikovan po principih dodekafonije, ki se tonsko razvija iz nižin proti višinam.

Uğurcan ÖZTEKIN (1990)

Uğurcan Öztekin je bil rojen v Istanbulu leta 1990. Kompozicijo in elektroakustično glasbo je študiral pri Mehmetu Ali Uzunselviju na Državnem Konservatoriju Kocaeli. Pozneje je obiskoval mojstrske tečaje pri priznanih umetnikih, kot so Mark Andre, Jerome Combier, Mahir Çetiz, Dmitri Kourliandski, Yannis Kyriakides, José Manuel López, Elzbieta Sikora in Onur Türkmen. Preden je začel študirati kompozicijo, je obiskoval predavanja iz zgodovine umetnosti na Univerzi za upodabljalne umetnosti v Istanbulu. Umetnikove skladbe izvajajo na številnih koncertih in festivalih v Nemčiji, Španiji, Holandiji, Rusiji, Bolgariji in v Turčiji.



BLOCS

»The steam bath of your faces
the steam bath of your faces
the steam bath of your faces
foreto opening memory's window take a look around what is situated in the distance
take a count of the moving and the restless
and count out on your hand A those restless ones
those restless ones foreto taking from movement accepting life
long to move and yet still sleeputh
or quick say: from movement comes life
but in stillness death«.

Elisabeth HARNIK (1970)

Pianistka, skladateljica in improvizatorica Elisabeth Harnik je bila rojena v avstrijskem Gradcu leta 1970, kjer tudi danes živi. Najprej je študirala klavir, pozneje pa se je posvetilu skladateljskemu študiju pri Beatu Furrerju na Univerzi v domačem kraju. Ko je opozorila nase s svojimi zanimivi skladbami, je dobila večje število naročil in nato izvedb skladb v Avstriji in v tujini. Dela so izvajali na srečanju skladateljev v Mittersillu, na Festivalu 4020 v Linzu, na Festivalu Musikprotokoll, na Festivalu Wien Modern, na Festivalu Transart v Bolzanu, na Festivalu Reverb v Regensburgu, v okviru Münchenskega opernega festivala, na festivalih ob obletnicah Mozarta in Haydna, Festivalu Dnevov nove glasbe v Gradcu, na Festivalu Styriarte, na Festivalu Soundings London, na Festivalu Moving Sounds New York, pa tudi v graški operni hiši. Kot mojstrica improvizacije je že od leta 1996 svetovno znana udeleženka številnih koncertov sodobnega jaza. Elisabeth Harnik je prejemnica številnih štipendij, pa tudi visokih umetniških priznanj. Ena zadnjih je avstrijska nagrada SKE Publicity.



SOUND/OUT!

Skladba *Sound/Out!* bo nocoj doživela krstno izvedbo in je nastala po naročilu ansambla Airborne Extended, njen nastanek pa je podprla avstrijska Fundacija SKE, ki izdatno podpira mlajše perspektivne glasbenike.

Uroš ROJKO (1954)

Po študiju klarineta in nato kompozicije (1977- 81 pri Urošu Kreku) na Akademiji za glasbo v Ljubljani je svoje izobraževanje in izpopolnjevanje iz kompozicije nadaljeval na visokih šolah za glasbo v Freiburgu (1983 - 86 pri Klausu Huberju) in Hamburgu (1986 - 89, pri Györgyu Ligetiju). Je prejemnik DAAD štipendije (1985 – 1987) in številnih mednarodnih nagrad. Med njimi so nagrada mesta Stuttgarta (1984), 1. nagrada natečaja Alban Berg na Dunaju (1985), »Premio Europa 1985« v Rimu, »Gaudeamuspreis 1986« v Amsterdamu, nagrada Musikprotokoll Graz (1987), »Wiener Internationaler Kompositionspreis 1991« na Dunaju (kjer so prvonagrajeno skladbo »Inner Voices« za flavto in orkester na festivalu Wien Modern izvedli Dunajski simfoniki pod taktirko maestra Claudia Abbada), doma pa nagrada Prešernovega sklada (1988), nagrada natečaja Ministrstva za kulturo Republike Slovenije (2003) in Župančičeva nagrada (2012). Njegova dela izvajajo v Evropi, Ameriki, Kanadi, Avstraliji in Japonski.

Trenutno živi in deluje med Berlinom, Dunajem in Ljubljano. Je redni profesor za kompozicijo in glasbeno teorijo na ljubljanski Akademiji za glasbo in od leta 2015 izredni član SAZU. Kot skladatelj in kot pedagog se Rojko zavzema za odprt internacionalni ustvarjalni diskurz.



SHARE THROUGH THE AIR

Posebnost zasedbe ansambla Airborne extended je, poleg tega, da ekskluzivno združuje štiri sijajne glasbenice, gotovo tudi v kombinaciji dvojice pihal in dvojice brenkal, ki ponuja, spričo izrazito individualnih karakteristik posameznega instrumenta, široko paleto diferenciacije zvoka. Z vidika instrumentacije je možnih 6 različnih duo-situacij, 4 različne trio-, 4 različne solistične situacije in seveda kvartet. Prepletanje naštetih situacij kot tudi prepletanje melodičnih linij posameznih instrumentov se je pri komponiranju še posebej izkazalo kot produktiven postopek obdelave glasbenega gradiva. S prav posebnim užitkom sem komponiral nekakšno quasi-ostinatno hoquetus figuralko, ki se prične nekje v drugi tretjini in ostaja, s prekinitvami in preobrazbami, prisotna praktično do konca skladbe. Skladba *Share Through The Air* je nastala za glasbenice ansambla Airborne extended, da bi to zvočnost »podelile skozi zrak...«.

Malin BÅNG (1974)

Malin Bång živi na Švedskem, kjer je izjemno znana in priljubljena umetnica. Njen opus vsebuje dela za inštrumentalne ansamble, elektronsko glasbo in večja orkestralna dela. Skladbe pa tudi sicer izvajajo po vsem svetu, še zlasti v Nemčiji in na Danskem, leta 2018 so izvedli večje orkestralno delo *Splinters of Ebullient Rebellion* na Festivalu v Donaueschingenu. Njen portretni koncert *How Long is Now* je imel velik odziv na Festivalu Ultraschall leta 2014, skladbe pa izvajajo najbolj znani ansambli sodobne glasbe, kot so Klangforum Wien, Ensemble Recherche, Ensemble Nickel, Ansambel Nadar in drugi. Leta 2015 je nastalo delo *Ripost* za Radijski simfonični orkester iz Stuttgarta, za slavnostni koncert ob 80-letnici Helmuta Lachenmanna.



Malin Bång je prejemnica številnih prestižnih štipendij in nagrad. Je redna gostujoča profesorica na glasbenih akademijah na Švedskem in v tujini in od 2010 predavateljica za kompozicijo na Akademiji za glasbo in dramsko umetnost v Göteborgu. Leta 2020 bo tudi predavateljica na poletnih mojstrskih tečajih v Darmstadt.

Skladateljica je ustanovna članica orkestra Curious Chamber Players in danes v tem ansamblu tudi hišna skladateljica.

HYPEROXIC

Skladba *Hyperoxic* slavi kisik kot človeško potrebo in osnovo za pihalne inštrumente ter raziskuje različne načine pretoka zraka skozi basovsko flavto; veliko je predmetov v vsakdanjem življenju, ki uporabljajo zrak kot osnovno funkcijo in skladateljica je izbrala nekaj objektov, ki lahko vzbudijo inštrument k enkratnim zvokom. Zrak ima središčno vlogo: kot zrak, ki ga uporabljamo za govor in šepetanje; kot zrak, ki omogoča dihanje in končno zrak, ki ga uporabljajo v številnih preprostih orodjih in strojih. Ti trije prototipi so vplivali na nastanek skladbe *Hyperoxic* na različnih nivojih.

4. UNICUM

Sreda, 9. oktobra 2019 ob 19.00, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

V sodelovanju s Slovensko filharmonijo

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

Maja ROME – viola

PROGRAM

Ivo PETRIČ

CONCERTO GROSSO za godalni orkester

Pavel MIHELČIČ

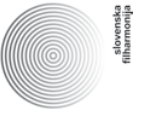
PODEŽELSKI CONCERTINO za violo in godala

Darijan BOŽIČ

POP ART III (forma V in VI) za godalni orkester

Lojze LEBIČ

PER ARCHI za komorni godalni orkester



O POUSTVARJALCIH ...

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

je ansambel dvanajstih godalcev, sicer članov Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije. Ustanovili smo ga leta 1993 ob podpori Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. V petindvajsetih letih delovanja je ansambel odigral več kot 500 koncertov doma in v tujini. Nastopil je na Ljubljanskem poletnem festivalu, na mariborskem Glasbenem septembru, na festivalih Danubiana in Slovenskih glasbenih dnevih, v letih 2003 in 2015 pa tudi v okviru Svetovnih glasbenih dnevov v Ljubljani. Koncerti v Dubrovniku (Dubrovniški poletni festival), Zadru, Zagrebu (Zagrebški poletni festival, Baročni festival Zagreb), Samoborju, Opatiji (Bienale sodobne glasbe in Glasbena tribuna mladih), na Rabu, Pagu, v Novem Sadu (Festival Nomus), Celovcu, na Ohridu (Ohridski poletni festival), v Podgorici (Festival A tempo), Gorici, Trstu, Murcii, Madridu (Veranos de la Villa), na Festivalu Emilia Romagna v Bologni in na Dunaju so vselej naleteli na navdušen sprejem pri občinstvu in kritiki. Od leta 1999 ansambel deluje v okviru istoimenskega društva. Spodbuja nastanek novih glasbenih del, skrbi za notne izdaje, objavlja promocijske zgoščenke in prireja ciklus koncertov Sozvočje svetov v sodelovanju z Narodno galerijo. Ansambel je sodeloval z mednarodno priznanimi slovenskimi glasbenicami: pianistko Dubravko Tomšič Srebotnjak, flavtistko Ireno Grafenauer in altistko Mirjam Kalin, gostil je tudi številna tuja imena svetovnih glasbenih odrov, kot so violončelisti Aleksander Rudin, Miša Majski, Natalie Clein in Enrico Dindo, violinisti Dmitri Sitkovecki, Sarah Chang, Priya Mitchell, Lana Trotovšek in Alissa Margulis, pianistka Polina Leschenko, hornist Stefan Dohr, oboist Jonathan Kelly in flavtist Massimo Mercelli. Posebno doživetje je bilo sodelovanje z akordeonistom Richardom Gallianom na festivalu Glasbeni september 2007, Festivalu Maribor 2010, na Dubrovniških poletnih igrah 2011, na Festivalu Ljubljana 2017 in v dvorani Vatroslav Lisinski, leta 2018. Ansambel je bil v letu 2009 rezidenčni orkester in koproducent Festivala Maribor. Pod umetniškim vodstvom violinista Richarda Tognettija je sodeloval s številnimi svetovno priznanimi glasbeniki, kot so pianist Boris Berezovski, flavtist Emmanuel Pahud, tenorist James Gilchrist, violinisti Arvid Engegard, Atle Spoonberg in Satu Vanska, sopranistka Sabina Cvilak, pianist Melvyn Tan, fagotistka Jane Gower, hornistka Marie Luise Neunecker, kitarist Vlatko Stefanovski in kavalist Teodosii Spassov. Ob nadaljevanju sodelovanja v letu 2010 je ansambel nastopil skupaj z Avstralskim komornim orkestrom in gostil soliste, kot so violinist Anthony Marwood, violist Christopher Moore, violončelist Timmo Veiko Valve, flavtistka Eva Nina Kozmus in drugi. Tega leta je društvo prevzelo vlogi producenta Festivala Maribor in partnerja javnega zavoda Maribor 2012 – Evropska prestolnica kulture.

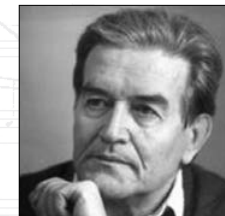


Ansamblov repertoar obsega skladbe vseh stilnih obdobij. Posebno pozornost namenja stvaritvam slovenskih avtorjev, tudi najmlajših, ki se šele uveljavljajo. Vse to potrjuje visoko kakovost ter vlogo in pomen Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije v slovenski in evropski poustvarjalni kulturi. Za svoje uspešno delo je ansambel prejel več nagrad in priznanj: nagrado Prešernovega sklada leta 1999, Župančičevo nagrado leta 2004, Betettovo nagrado leta 2006 in plaketo mesta Ljubljane leta 2012.

O SKLADATELJIH ...

Ivo PETRIČ (1931–2018)

je leta 1958 diplomiral iz kompozicije in dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 1962–1982 je vodil ansambel Slavko Osterc, s katerim je gostoval na koncertih, festivalih in snemanjih širom Evrope. Deset let je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev, med leti 1970–2002 pa je bil vodja založniške hiše Edicije DSS. V letih 1979–1995 je bil umetniški vodja Slovenske filharmonije. Živel je v Ljubljani, ustvarjal in poln energije je aktivno deloval v slovenskem glasbenem prostoru. Ustvarjalni opus skladatelja Iva Petriča krasijo mnoga orkestralna, komorna in solistična-instrumentalna dela, ki so nastala v obdobju med leti 1952 pa vse do danes; skupno preko 200 skladb za najrazličnejše sestave, kar izpričuje redko ustvarjalno energijo. Kvaliteto Petričevega opusa dokazujejo številne izvedbe njegovih del doma in v tujini; mnoge založbe so njegovo glasbo izdale na nosilcih zvoka s številnimi uglednimi glasbenimi ansambli in v notnih natisih v Sloveniji in v tujini. Petrič je za svoje skladbe in poustvarjalno delovanje prejel številne nagrade in odlikovanja, med drugim v Sloveniji Kozinovo in Župančičevo nagrado, v tujini pa prve nagrade na tekmovanjih na Poljskem, ZDA in Španiji. Slovenska filharmonija ga je ob svoji 100-letnici imenovala za častnega člana.



Pavel MIHELČIČ (1937)

skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani. Komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične



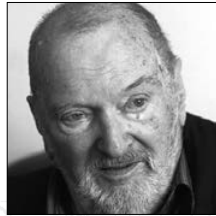
glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

Darijan BOŽIČ (1933–2018)

je na Akademiji za glasbo v Ljubljani diplomiral iz kompozicije in dirigiranja. Izpopolnjeval se je v Parizu in Londonu. Bil je violinist Orkestra SNG Opera in balet Ljubljana in Slovenske filharmonije, dirigent SNG Opera in balet Ljubljana ter umetniški vodja Slovenske filharmonije. Kot profesor je deloval na Pedagoški akademiji ter nato na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Bil je direktor in umetniški vodja ljubljanske Opere.

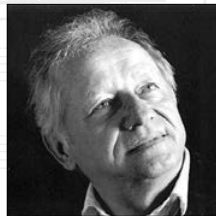
Božič je med prvimi posegel po jazzovskih elementih in jih spojil s sodobno glasbeno govorico. Je tudi eden najizrazitejših slovenskih predstavnikov dramske glasbe v drugi polovici 20. stoletja.

Njegova dela segajo na področja orkestralne, vokalno-instrumentalne, vokalne, scene, komorne in solistične glasbe.



Lojze LEBIČ (1934)

je diplomiral na Filozofski fakulteti iz arheologije (1957), hkrati pa študiral dirigiranje in diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Skladateljsko izhaja iz skupine Pro musica viva. Njegova dela zajemajo skoraj vsa skladateljska področja, večkrat so bila izvedena na Svetovnih glasbenih dnevih ISCM ter številnih drugih mednarodnih festivalih. Za skladateljski opus je prejel Prešernovo nagrado. Je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 2003 je bil izvoljen za zunanjega člana Kraljeve Flamske Akademije za znanost in umetnost Belgije, leta 2012 pa tudi za dopisnega člana Hrvaške Academia Scientiarum et Artium.



O SKLADBAH ...

Izvajanje slovenskih glasbenih del in spodbujanje nastanka novih skladb za komorni godalni sestav je eno temeljnih poslanstev Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije. V petindvajsetih letih delovanja je ansambel izvedel večji del repertoarja slovenskih avtorjev in naročil več kot petdeset novih skladb domačim in tujim skladateljem. Skladbe, katerih posnetki so objavljeni na zgoščenci »Divertimenti«, so nastale po naročilu ansambla za ciklus Sozvočje svetov, ki ga že devetnajst let prirejamo v sodelovanju z Narodno galerijo v Ljubljani. Ciklus Sozvočje svetov XV, v okviru katerega

smo skladbe izvedli, smo podnaslovili »Divertimenti«. Namen ciklusa je bil namreč, da skušajo ob klasičnih delih tega žanra tudi sodobni avtorji z novimi glasbenimi deli poslušalce in izvajalce razvedriti. Tako so nastale skladbe *Overhead Vita Žuraja*, ki domiselno in šaljivo zvočno upodobi preganjanje nadležnega komarja, Kontra Bas Tomaža Bajžlja, ki inventivno uporablja različne izrazne tehnike solističnega kontrabasa, Capriccio Nine Šenk, ki skladbi z virtuoznostjo solističnega violončela in ritmom valčka doda pridih šaljivosti ter Divertimento Mateja Bonina, ki kot gonilo razvoja skladbe uporabi kontrast med veselim in žalujočim čustvenim razpoloženjem. Nastanek skladb je v celoti finančno podprla glasbena fundacija Ernst von Siemens, za kar se ji tudi na tem mestu zahvalimo. Društvu slovenskih skladateljev se ob izdaji zahvaljujem za odlično sodelovanje v preteklih letih in za to, da je poskrbelo za izid zgoščence.

Program koncerta Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije v okviru Festivala Unicum je pravzaprav odsev dolgoletnega izvajanja poslanstva ansambla in iskrene predanosti komornemu muziciranju v petindvajsetih letih obstoja ansambla. Skrb za redno izvajanje skladb slovenskih avtorjev, naročila novih glasbenih del ter prirejanje komornih skladb za širši godalni sestav so dejstva, ki so vodila k temu, da je ime ansambla že dlje časa sinonim za vrhunsko glasbeno telo, ki trajno izvaja in zelo uspešno promovira slovenske avtorje doma in v tujini. Pri tem se povezuje z vrhunskimi glasbenimi ustvarjalci in poustvarjalci.

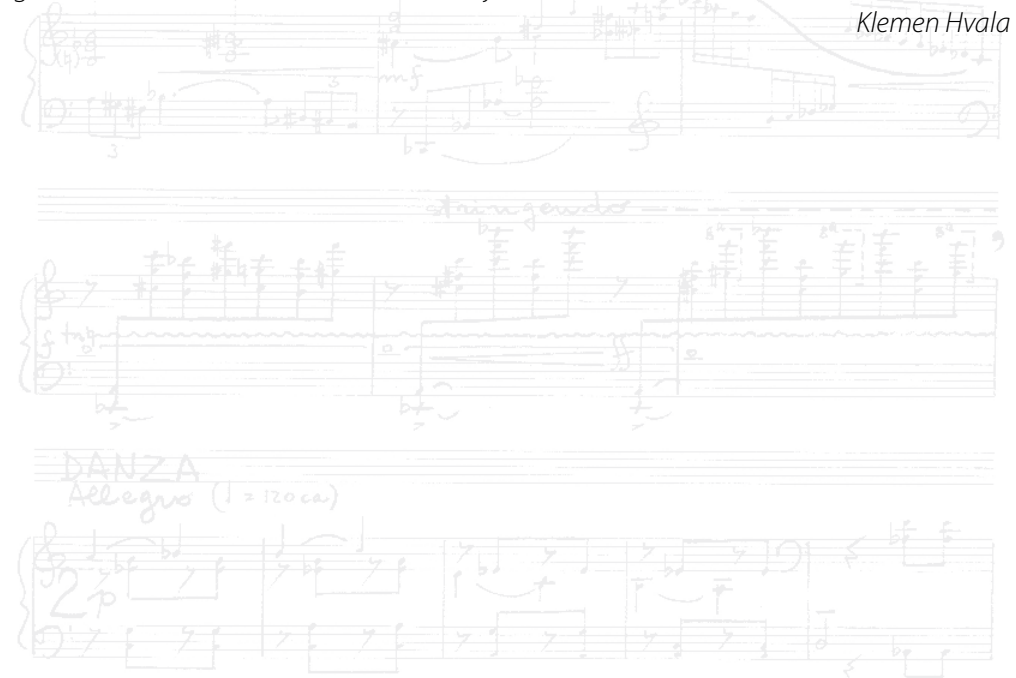
Skladba **Concerto grosso za godalni orkester**, ki jo je skladatelj **Ivo Petrić** napisal leta 1955, v času študija na Akademiji za glasbo v Ljubljani in velja poleg skladb *Dresdenski koncert* in *Metamorphoses sur A* za njegovo najpomembnejše delo za godalni ansambel. V baročni formi concerta grossa se v štirih stavkih zrcali skladateljevo zgodnje spogledovanje z neoklasicističnim stilom. Skladbo je ansambel že večkrat uspešno izvedel, tokrat pa se z izvedbo spominjamo njegovega velikega prispevka za umetniški razvoj Orkestra Slovenske filharmonije in velike izgube, ki je nastala ob njegovi smrti v lanskem letu.

Skladba **Tri fare, Podeželski concertino za violo in godala** je nastala leta 2019 po naročilu Komornega godalnega orkestra za ciklus Sozvočje svetov - Slike z razstave. Skladatelj **Pavel Mihelčič** je motiv za nastanek skladbe poiskal v rodni Beli krajini: »Na obrobju ravninskega naselja Rosalnice stojijo tri cerkve, pa en sam zvonik. Slog - gotski, prva omemba te cerkve je iz leta 1228. Sredi belokranjskega podeželja so Tri fare posebnost, ki govori o davnih časih, nagovori pa tudi današnjega obiskovalca. Slišati je glasbo, ki išče svoj tihotni odmev, slišati je pesem štiriletne deklice, ki je za dolgih devet mesecev domačo posteljico zamenjala za bolniško dunajske Svete Ane. Sekvenca njene pesmice je vstopila v moj glasbeni jezik, osamele orgle so iztisnile neko neznano melodijo, tihota cerkve, ki jo krasi slavolok s podobami, preseneča z zapisom božjih zapovedi in s pisavo, ki so ji nekoč rekli bohoričica. Tri fare imajo podeželsko bleščico, ki v tihem spominu poišče znano belokranjsko pesem.«

Izvedba skladbe **Pop art III (forma V in VI) za godalni orkester** iz leta 1971, za katero je skladatelj ime našel v slikarskem slogu iz šestdesetih let prejšnjega stoletja, je

namenjena v spomin na lani preminulega skladatelja **Darijana Božiča**, čigar ustvarjanje je tesno povezano tudi s Slovensko filharmonijo. Notni zapis, namenjen izvajanju godalnega kvarteta, je ansambel prilagodil izvajanju z večjim godalnim sestavom in s tem posegel v zvočnost in barvitost godal, kar je bilo glavno vodilo njegovih modernističnih glasbenih iskanj.

Koncert bomo zaključili z izvedbo skladbe **Per archi za komorni godalni orkester**, ki jo je ob 15-letnici delovanja ansambla napisal skladatelj **Lojze Lebič**. Tridelna skladba začne dramatično, se v srednjem delu umiri in živahno zaključi. Nastanek skladbe je pospremil s tako imenitnimi besedami, da jih na tem mestu citiram: »Skladba je nastala z mislijo na plemenito zvočnost godal, pa tudi na odlične mojstre, zbrane v Komornem godalnem orkestru Slovenske filharmonije.«



5. UNICUM

Četrtek, 10. oktobra 2019 ob 19.00, Ljubljana

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana, Dvorana Lucijana Marije Škerjanca

V sodelovanju z Orkestrom Slovenske vojske



Orkester Slovenske vojske

Marjan GRDADOLNIK – dirigent

Janez BENKO – koncertni mojster

PROGRAM

Tomaž HABE

BALADA O ŠENTJERNEJU za pihalni orkester

Viktor PARMA

INTERMEZZO IZ OPERE »KSENIJA« za pihalni orkester

Alojz AJDIČ

BEG za pihalni orkester

Dane ŠKERL

SIMFONIETTA ŠT. 3 za pihala, trobila in tolkala

Milko LAZAR

KRPANOVE ZGODBE za pihalni orkester

Bojan ADAMIČ

PREDIGRA IN POBEG za pihalni orkester

Jože PRIVŠEK

MAJSKA SUITA za pihalni orkester

O POUSTVARJALCIH ...

ORKESTER SLOVENSKE VOJSKE

Z ustanovitvijo Orkestra Slovenske vojske leta 1996 je slovenska država nadaljevala dolgoletno tradicijo vojaških orkestrów na Slovenskem. Ta sega že v čas Marije Terezije, ko je v Ljubljani začela delovati prva stalna vojaška godba. Z razvojem vojske in orkestrów sta se vloga in dejavnost vojaških orkestrów na Slovenskem spreminjala in razvijala. Vojaški orkestri so

vedno pomembno soustvarjali slovensko glasbeno kulturo, saj brez vojaških glasbenikov ni bilo pomembnejših prireditev in tudi slovenski filharmoniki niso mogli izvajati večjih glasbenih del brez njihovega sodelovanja.

Danes Orkester Slovenske vojske deluje v sestavi generalštaba, predvsem za potrebe vojaškega protokola. Je nepogrešljiv del vseh svečaníh dogodkov Slovenske vojske, od obletnic njenih enot in zapriseg vojakov do državnih proslav in meddržavnih srečaní. Ni dogodka ali praznovanja, na katerem ne bi nastopil orkester v eni od svojih zasedb – bodisi kot véliki koncertni orkester bodisi kot protokolarni orkester, big band, pihalni ali trobilni kvintet, v revijalni ali drugi zasedbi. Poleg tega sodeluje tudi na številnih humanitarnih koncertih in prireditvah lokalnih skupnosti. Njegovi visoko izobraženi glasbeniki z zelo raznolikim opusom in kakovostjo svoje poustvarjalne umetnosti vedno znova ustvarijo občutek dovršenosti dogodkov in visoke omike, predvsem pa podobo ponosnih pripadnikov Slovenske vojske.

Uspešno pot orkestra, ki se je v dvajsetih letih delovanja izoblikoval v živahen, prizadeven in kakovosten ansambel, so mojstrsko oblikovali dirigenti različnih zasedb. Svoje znanje in bogate izkušnje je kot zunanji sodelavec vanj vtikal tudi skladatelj in dirigent Jože Privšek. Z orkestrom, ki ima povprečno nad 200 nastopov na leto, so radi sodelovali tudi številni drugi znameniti dirigenti in vrhunski solisti iz domovine in tujine. Poseben dokaz njegove kakovosti so tudi redna vabila na koncerte in festivale vojaških orkestrów v različne evropske države, kjer nastopa kot spoštovanja vreden ambasador slovenske kulture. Za svoje vrhunsko delo je Orkester Slovenske vojske leta 1997 prejel bronasto, leta 2008 pa zlato medaljo Slovenske vojske. Ob njegovi dvajsetletnici pa ga je predsednik republike Slovenije Borut Pahor odlikoval z redom za zasluge.

Marjan GRDADOLNIK

Marjan Grdadolnik je na Akademiji za glasbo v Ljubljani najprej diplomiral iz klarineta pri prof. Jožetu Kotarju, nato pa vpisal še študij dirigiranja pri prof. Milivoju Šurbku. Kot pedagog deluje na Glasbeni šoli Logatec, kjer poučuje klarinet. Desetletje je vodil



Simfonični orkester GŠ Logatec s katerim je v letu 2007 in 2009 koncertiral v Rimu. Ob tej priložnosti je izšla zgoščenka »Logaški simfoniki v Rimu«, ki je bila posneta v živo.

V mesecu avgustu 2008 se je udeležil glasbenega festivala imenovanega »Little Paris« v romunski Bukarešti. Po uspešno opravljeni avdiciji je bil izbran, da je na zaključnem koncertu festivala dirigiral orkestru National Radio Orchestra Romania in z njim izvedel Beethovnovó 7. simfonijo v A-duru. Izvedba te skladbe je doživela navdušenje tako pri publikí kot pri strokovni kritiki. Večkrat je dirigiral Pihalnemu orkestru, januarja 2008 pa tudi Simfoničnemu orkestru Akademije za glasbo. Od leta 1999 je tudi dirigent Pihalnega orkestra Logatec, ki tekmuje v najvišji koncertni skupini. Z njim dosega odlične rezultate, saj se s tekmovanj redno vrača z zlatim plaketami.

Je tudi dolgoletni dirigent MePZ Adoramus Logatec, s katerim se udeležuje državnih in mednarodnih tekmovanj. Leta 2000 je na tekmovanju v Pragi z zborom dosegel absolutno prvo mesto in bil proglašen za najboljšega dirigenta tekmovanja. Priznanje mu je podelil znameniti skladatelj Petr Eben.

Je organist v domači župniji Sv. Nikolaj Logatec, ukvarja pa se tudi s komponiranjem. Njegova skladba Laudate Dominum za zbor in godalni orkester se redno pojavlja na sporedih najrazličnejših zborov.

Marjan Grdadolnik je kot dirigent dobitnik Študentske Prešernove nagrade Akademije za glasbo za leto 2008.

Avgusta 2009 je vodil EMSO 2009 (European Medical Students' Orchestra) in z njim izvedel dva koncerta. Izpopolnjeval se je na tečajih pri prof. Wolfgangu Doernerju in maestru Dejanu Saviću.

Januarja 2009 je na diplomskem koncertu dirigiral Simfoničnemu orkestru RTV Slovenija in z odliko diplomiral iz dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

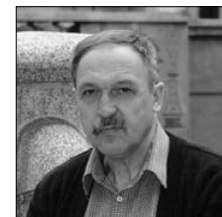
Njegovo geslo je: 'Glasba je najčudovitejša umetnost in spomin na raj.'

O SKLADATELJIH ...

Tomaž HABE (1947)

Tomaž Habe je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničú in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku.

Po desetih letih poučevanja violine, kitare, nauka o glasbi in orkestrów v Glasbeni šoli Domžale je osem let poučeval na OŠ Radomlje, skoraj trideset let je bil pedagog in predstojnik oddelka strokovno-teoretičnih predmetov na srednji stopnji Konservatorija



za glasbo in balet v Ljubljani. Kot vodilni slovenski strokovnjak za področje solfeggia je napisal štiri učbenike s priložniki za učitelje za nauk o glasbi ter štiri učbenike za solfeggio za srednjo stopnjo. V letu 2003 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je prejel nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora DSS. Med letoma 2006 in 2010 je bil tudi predsednik Društva slovenskih skladateljev. Je prejemnik številnih nagrad in priznanj – med drugim leta 2014 Kozinove nagrade. Njegov obsežni opus obsega nad 700 simfoničnih, komornih del ter skladb za otroke in zборе.

BALADA O ŠENTJERNEJU

Balada o Šentjerneju je pisana v tonalno svobodnem stavku. Po baladnem razpoloženju v začetku skladbe se delo razvija v izmenjavanju liričnosti in dramatičnosti. Osnovno misel dela bi opredelil takole: »Živimo v času, ko nasprotja med človeško dobroto, duhovnostjo in usmiljenostjo na eni strani ter sebičnimi materialnimi interesi na drugi, ustvarjajo veliko dramatično napetost. Te zakonitosti veljajo tudi za svobodno glasbeno obliko – balado. Vsa nasprotja se razrešijo z ljubeznijo in pravim osebnim odnosom do narave«. Skladba se zaokroži z začetnim baladnim motivom. Delo je nastalo na pobudo enega največjih zagovornikov in izvajalcev slovenske glasbene ustvarjalnosti za pihalne orkestre, Mirota Sajeta, leta 2017.

Viktor PARMA (1858–1924)

Slovenski skladatelj in dirigent se je rodil leta 1858 v Trstu. Svojo mladost je preživel v Benetkah, Trstu, Zadru, Novem mestu in Trentu na Južnem Tirolskem, kjer je na tamkajšnji gimnaziji maturiral. Na Dunaju je študiral pravo in hkrati obiskoval predavanja skladatelja Antona Brucknerja. Kot študent se je preživljal s poučevanjem glasbe, v tem času je začel skladati svojo prvo opereto *Princ Lizika*. Služboval je kot pravnik v upravnih službah po raznih slovenskih krajih, kot okrajni glavar v Litiji je bil leta 1915 prisilno upokojen. V večini krajev, kjer je delal, je organiziral tudi glasbeno življenje. Po končani prvi svetovni vojni, ki jo je preživel na Dunaju, je deloval kot zborovodja v Mariboru.



INTERMEZZO iz opere »KSENIJA«

Viktor Parma je napisal pet oper, med njimi je leta 1896 nastala tudi opera v enem dejanju *Ksenija*. Iz te opere je najbolj znan *Intermezzo*. To pot ga bomo slišali v priredbi za pihalni orkester.

Alojz AJDIČ (1939)

V Fojnici pri Sarajevu rojeni skladatelj se je v mladih letih posvečal predvsem klarinetu. Leta 1968 je zaključil študij klarineta (prof. Michael Gunzek) in vpisal študij kompozicije (prof. Uroš Krek) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Že med študijem klarineta se je posvečal skladanju. Kot pedagog je deloval na Glasbeni šoli v Kranju (kot ravnatelj) in bil eden od pobudnikov za ustanovitev Slovenske glasbene šole na avstrijskem Koroškem.



Alojz Ajdič sodi med slovenske glasbene ustvarjalce z muzikalnim darom za odkrivanje polne in žive zvočne barve, pozorno načrtanega kompozicijskega ritma ter z učinkovito podano dvojnostjo modalne in svobodnejše melodike. Njegov skladateljski opus zajema širok spekter glasbenega ustvarjanja: orkestralno, operno, zborovsko, scensko, komorno, vokalno – instrumentalno in solistično glasbo. Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade, med drugim leta 1983 Prešernovo nagrado za Gorenjsko, leta 1994 Župančičevo nagrado in leta 1997 nagrado Prešernovega sklada za skladbo Tretja simfonija za tolkala in simfonični orkester.

BEG

Skladba *Beg* je napisana za pihalni orkester. Oblika skladbe je trodelna. Skladatelj najprej uvaja solistične instrumente, nato se jim pridružijo tutti instrumenti, z velikim poznavanjem zvočnosti posameznih skupin. Vsak naslednji instrument, ki vstopa je v zamiku šestnajstink, torej predhodni pred njim bežijo, zato tudi naslov *Beg*. V srednjem delu skladbe smo priča lepi melodični temi, ki jo prinašajo trobila. V reprizi pa je spremenjena instrumentacija ekspozicije, za konec pa se pojavi coda s potrditvijo šestnajstinskega ritma.

Dane ŠKERL (1931–2002)

Dane Škerl se je rodil leta 1931 v Ljubljani. Njegov rod pa prihaja s Krasa. Leta 1952 je v Ljubljani na Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije pri L. M. Škerjancu. Leta 1957 se je izpopolnjeval v elektronskem studiu radia Köln v Nemčiji. Sprva je učil na več Ljubljanskih glasbenih šolah (1948-1960), 1960-1970 je predaval kompozicijo na Akademiji za glasbo v Sarajevu, nato pa do leta 1997 na Akademiji v Ljubljani. Istega leta ga je Univerza v Ljubljani imenovala za zasluženega profesorja. Ob študiju je vodil amaterske pevske zборе in orkestre. 1960-1970 je dirigiral tudi sarajevskemu orkestru RTV. V letih 1971-1975 je bil predsednik Društva slovenskih skladateljev.



SIMFONIETTA ŠT. 3

Dane Škerl je bil izjemen ustvarjalec, ki je znal na zanimiv in učinkovit način ustvariti polnokrven zvok orkestra in v njem poiskati zanimive zvočne spremembe.

Milko LAZAR (1965)

je skladatelj in multiinstrumentalist. Po končani srednji glasbeni šoli je študiral jazz, klasični klavir in saksofon na Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost v Grazu (Avstrija) in čembalo (baročna glasba) na Kraljevem konservatoriju v Den Haagu (Nizozemska).

Petnajst let je redno deloval v Big Bandu RTV Slovenija kot prvi alt saksofonist in solist, dirigent in skladatelj. Trenutno je svobodni umetnik.

Redno sodeluje z glasbeniki kot so Bojan Gorišek, Luka Juhart, Matjaž Drevenšek, Vasilij Meljnikov in drugi. Njegova dela so izvajali številni priznani domači in tuji ansambli in orkestri - med drugim Orkester Slovenske filharmonije, RTV Simfoniki, Staatsorchester Stuttgart, Augsburg Philharmonie, Zurich Philharmonie - po celi Evropi, ZDA, Južni Ameriki, Kitajski in Rusiji, med ostalim tudi v prestižni Carnegie Hall v New Yorku, Opernhaus Zurich, Stuttgart in Augsburg. Redno pa sodeluje tudi s koreografom Edwardom Clugom. V njegovem opusu so številne komorne skladbe, simfonična in operna dela, baletna glasba ter jazzovske skladbe za male zasedbe in orkestre.

Med mnogimi drugimi nagradami je leta 2005 prejel Nagrado Prešernovega sklada, leta 2010 pa Župančičevo nagrado za njegovo skladateljsko delo.

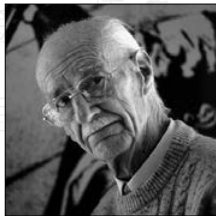


KRPANOVE ZGODBE

Skladbo *Krpanove zgodbe* sem napisal leta 2008 po naročilu Orkestra Slovenske vojske in je predelava simfonične skladbe Na Krpanovi poti, ki sem jo nekaj let poprej po naročilu in s tematsko predlogo takratnega direktorja Slovenske filharmonije napisal za Orkester Slovenske filharmonije. Skladba ima slavnostni, skoraj paradni značaj, z močno razvejanimi ritmičnimi elementi.

Bojan ADAMIČ (1912–1995)

Slovenski skladatelj, dirigent in aranžer Bojan Adamič se je rodil v Ribnici na Dolenjskem. Najprej je obiskoval osnovno šolo v Ribnici, potem pa se je s starši preselil v Ljubljano, kjer je maturiral na Gimnaziji Poljane. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je diplomiral iz klavirja leta 1941, nato pa igral v orkestrih Ronny in Broadway. Med drugo svetovno vojno je bil dirigent pihalnih orkestrów Glasbene šole Novo mesto in POS. Po vojni je v Ljubljani ustanovil Plesni orkester RTV Slovenije, ki mu je med leti 1945 in 1982 tudi dirigiral. Napisal je več kot 200 kompozicij za slovenski (Vesna, Ples v dežju, ...) in tuji film. Pisal je zabavno glasbo, jazz, klasično in scensko dramsko glasbo. Dobil je tri zlate nagrade za filmsko glasbo v Pulju, nagrado JRT za scensko glasbo, leta 1979 Prešernovo nagrado za ustvarjalni opus v filmu in zabavni glasbi in Ježkovo nagrado za zabavno glasbo leta 1990.



PREDIGRA IN POBEG

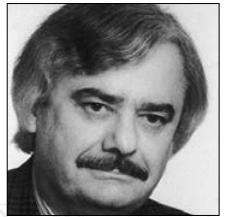
Bojan Adamič je ustvarjal za raznovrstne sestave. Bil je plodovit skladatelj. V njegovem opusu najdemo okrog 40 skladb za pihalne orkestre. Med njimi je tudi skladba *Predigra in pobeg*, ki dokazuje mojstrsko stopnjevanje značilne zvočnosti pihalnega orkestra.

Jože PRIVŠEK (1937–1998)

Slovenski jazzovski pianist, skladatelj in dirigent se je rodil 19. marca 1937 v Ljubljani.

Izobraževal se je na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani, tri leta privatnega študija kompozicije pa je opravil v Ljubljani pri Lucijanu Mariji Škerjancu. Izpopolnjeval se je na ustanovi Berklee College of Music v Bostonu (ZDA), pri slovitem profesorju Herbu Pomeroyu, ki je bil mentor slavnih mojstrov, kot so Quincy Jones, Arif Mardin in Mike Gibbs.

Profesionalno glasbeno pot je začel kot vibrafonist in pianist, najbolj pa je postal prepoznaven kot vodja nacionalnega jazzovskega orkestra, Big Band-a RTV Slovenija, kot skladatelj brezštevilih skladb in aranžmajev zabavne ter jazzovske glasbe. Privšek je med svojim več kot tridesetletnim (1961–95) dirigentskim stažem v Big Bandu ustvaril veliko popevk - uspešnic (Dan najlepših sanj, Nad mestom se dani, Vozi me vlak v daljave, Silvestrski poljub, Mati bodiva prijatelja). Med njegove najboljše jazzovske skladbe spadajo: Porednež, Ognjemet, Zeleni pekel, Privid, We Need Time, Rožnik, Križanke, That's For Ending...



MAJSKA SUITA

Jože Privšek je bil in bo ostal legenda slovenske popularne in jazzovske glasbe. *Majska suita* za pihalni orkester izpričuje njegovo mojstrstvo in kompozicijsko spretnost pri obravnavi orkestrovega trobilnega zvoka.

Delo je bilo napisano prav za Orkester slovenske vojske. Krstno je bilo izvedeno na koncertu ob Dnevu Slovenske vojske 15. maja 1997 v Dvorani kina Šiška pod vodstvom takratnega umetniškega vodje in dirigenta Franca Rizmala. Majsko suito Orkester Slovenske vojske redno uvršča na svoje koncertne programe tako doma kot v tujini.

6. UNICUM

Sobota, 12. oktobra 2019 ob 19.00, Ljubljana

Atrij Mestnega muzeja Ljubljana

Ansambel za sodobno glasbo MD7

Matej ZUPAN – flavte

Jože KOTAR – klarineti

Domen GANTAR – pozavna

Franci KREVIH – tolkala

Luca FERRINI – klavir

Gea PANTNER VOLFAND – viola

Igor MITROVIĆ – violončelo

PROGRAM

Pavel MIHELČIČ

PRAMENI za klarinet in ansambel

Jani GOLOB

INVOKACIJA za ansambel

Nenad FIRŠT

TRETI DAN za flavto in violončelo

Vitja AVSEC

KONCERTANTNI UTRIP za klarinet in klavir

Nana FORTE

PREŠTEVANJE, TEHTANJE... IZŠTEVANJE DUŠ II za ansambel

Tomaž HABE

PRELUDIJ IN AGAPANTES za MD7

Alojz AJDIČ

OBZORJA za ansambel

O POUSTVARJALCIH ...

Ansambel za sodobno glasbo MD7 je nastal leta 2001 pod umetniškim vodstvom Pavla Mihelčiča. Nocojšnjo zasedbo septeta, sedmih izvrstnih slovenskih instrumentalistov solistov, sestavljajo: Matej Zupan - flavte, Jože Kotar - klarineti, Domen Gantar - pozavna, Franci Krevh - tolkala, Gea Pantner Volfand - viola, Igor Mitrović - violončelo, in Luca Ferrini - inštrumenti s tipkami.

Ansambel v večini primerov izvaja skladbe napisane in posvečene prav zanj; prav tako znotraj navedene zasedbe igra tudi v različnih kombinacijah. Sama sestava ansambla je narekovala tako povabila kot naročila (novih) del doma in na tujem.

In odziv je bil velik, kakor tudi takojšnje povpraševanje po nastopu ansambla tudi v tujini (Dunaj, Trst, Bukarešta, Dublin, Seul, ...). Za ansambel je napisanih preko 100 skladb. Svoja dela so med drugimi prispevali L. Lebič, I. Petrič, G. Coral, J. Golob, S. Lerescu, D. Beovič, F. Bousch, B. Šaljič, Z. Jeney, A. Laporte, J.-L. Darbelley, S. Bonetti, D. Libin in Č. Sojar Voglar, P. Šavli ter tudi dolgoletni umetniški vodja ansambla skladatelj Pavel Mihelčič.

Ansambel MD7 je leta 2013 prejel Lipovškovo nagrado za izjemno predanost slovenski, predvsem sodobni glasbi, ki jo podeljuje Društvo slovenskih skladateljev.

V letu 2017 je umetniško vodstvo prevzel Nenad Firšt.

ENSEMBLE
MD⁷



O SKLADATELJIH ...

Pavel MIHELČIČ (1937)

skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani. Komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).



PRAMENI

Skladba *Prameni* je nastala leta 2007. Solist-klarinetist je na odru sam. Dobrih osem minut (skladba traja približno 13 minut) igra sam, kot da bi preizkušal tehnične in (predvsem) muzikalne možnosti, ki jih čuti on sam in, ki jih nudi njegov inštrument. Ko obstane, ko se prepusti meditaciji, se mu najprej zelo plaho, skoraj moteče, pridružijo nekateri inštrumenti. On sam – klarinetist – osvetljen, vendar popolnoma sam, se iznenada zave, da ima okrog sebe prijatelje. Ti sedijo na različnih koncih avditorija: flauta in violončelo sta skupaj, viola najdlje v dvorani, klavir ostaja na odru, tolkalist se odru približuje, pozavnist pa je nekje zadaj, morda v garderobi, in vadi neko melodijo. Klarinetist ni več sam, je samo član skupine sedmih glasbenikov, ki poslušajo, kaj jim govorijo zvoki, ki se porajajo. Ti so kot svetlobni prameni, prebujeni iz ene same sredine, kot misel, ki se razprostira v daljavo, da bi se potem vrnila.

Skladba je po krstni izvedbi v Ljubljani (2003), doživela še kar nekaj izvedb: v Avstriji, Italiji, v Romuniji, na Irskem, v Ukrajini in v Južni Koreji; še dvakrat v Sloveniji. Obstaja tudi v dopolnjeni (podaljšani) različici za klarinet in klavir.

Jani GOLOB (1948)

Jani Golob, violinist in skladatelj, igraje menja različne stile v svojih skladbah, od popevk, filmske glasbe do simfonije in opere.



INVOKACIJA

Invokacija v tej skladbi pomeni klic, ki si želi odgovora. Odgovor se pojavi takoj in je identičen za samo invokacijo. V poteku skladbe postane jasno, da je bil to le odmev in da odgovora ni.

Nenad FIRŠT (1964)

Po študiju kompozicije pri prof. Danetu Škerlu in violine pri prof. Roku Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani, se je izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS ter vodja glasbene dejavnosti na Zavodu Celeia Celje, zaposlen pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, Severni in Južni Ameriki, Aziji in Avstraliji predstavljeno več kot stodvajset Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugimi Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za skladbo *III. godalni kvartet*), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca) in leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski opus zadnjih dveh let) in leta 2019 Kozinovo nagrado za zaokroženi godalni opus. Od leta 2010 je predsednik Društva slovenskih skladateljev.



TRETI DAN

V zadnjih letih sem zasnoval in napisal več skladb, ki jih je navdihnilo premišljevanje svetopisemske razlage stvarjenja sveta v sedmih dneh. Komorna skladba, posvečena izjemnima umetnikoma, Mateju Zupanu in Igorju Mitroviću, gradi svoj dramaturški lok v zgodbi tretjega dne, ko je bog ločil kopno od morja in naročil, naj zemlja požene rastlinje in drevje.

Vitja AVSEC (1970)

Slovenski skladatelj in akademski glasbenik. Rojen v Ljubljani, leta 1970. Osnovno glasbeno izobrazbo si je pridobil v Medvodah, šolanje pa nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, na oddelku za Harmoniko in oddelku Splošne smeri. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je z odliko diplomiral leta 1994 v razredu prof. Danijela Škerla. Ukvarja se s komorno, orkestralno, gledališko in zborovsko glasbo, občasno pa pri različnih projektih sodeluje tudi kot harmonikar ali pianist – improvizator.



Med pomembnejšimi dosežki velja omeniti tretjo nagrado na Tretjem mednarodnem zborovskem natečaju akademskega pevskega zbora Tone Tomšič (1997), avtorski večer v Cankarjevem domu ter prvo mesto na razpisu za mladinsko in otroško opero (SNG Maribor 2009). Od leta 1994 je poučeval Harmoniko na glasbeni šoli Franca Šturma, od leta 1999 pa deluje kot profesor strokovno - teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

KONCERTANTNI UTRIP

V delu sem skušal ujeti in predočiti nekaj koncertantnih pobud. Gre za rešitve, ki ustrezajo inštrumentoma in so blizu moji lastni narav(nanost)i.

Nana FORTE (1981)

izhaja iz skladateljske šole ljubljanske Akademije za glasbo, iz razreda prof. Marka Mihevca. Podiplomsko se je izpopolnjevala na Visoki šoli za glasbo C. M. von Weber v Dresdnu pri prof. L. Voigtlaenderju in na Univerzi umetnosti v Berlinu, kjer je v juliju 2009 z odliko zaključila mojstrski študij v razredu prof. W. Zimmermanna. Po zaključenem študiju v tujini se je vrnila v Slovenijo, kjer uspešno nadaljuje svojo umetniško pot. Njen dosedanj opus obsega solistična, komorna, orkestralna, vokalna in vokalno-inštrumentalna dela. Sodelovala je v več izbranih pevskih zborih, prav zato je kot skladateljica že od zgodnjih opusov tesno povezana s človeškim glasom. Njene skladbe doživljajo izvedbe širom Evrope in po svetu, predstavljene so bile na različnih koncertih in mednarodnih festivalih ter bile predvajane na večjih evropskih radijskih postajah.



Med vidnejšimi uspehi zadnjih let izstopa sodelovanje pri projektu desetih evropskih radijskih postaj in festivalov MusMA 2011 (Music Masters on Air), kjer je Nana Forte zastopala slovenske barve. Za to priložnost napisana skladba z naslovom *A broken car* je doživela uspešne izvedbe na kar petih uveljavljenih evropskih festivalih v Belgiji, Italiji, Srbiji, na Portugalskem in v Sloveniji. Njena skladba *Mantra za godalni orkester* je bila leta 2014 premierno izvedena na Slavnostnem koncertu ob dvajsetletnici ustanovitve Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije in izdana na njihovi zgoščenki. Priznani švedski zbor Allmänna Sångerna je v letu 2014 izvedel njeno skladbo *Libera me za dva mešana zbora* v Luteranski katedrali Petra in Pavla v Moskvi in v Veliki dvorani moskovskega konservatorija in jo posnel za svojo novo zgoščenko. Iste leta sta skladbo izvedla še Švedski radijski zbor pod vodstvom dirigentke Martine Batič na koncertu v Stockholmu in zbor Via-nova-chor iz Münchena z dirigentom Florianom Helgathom.

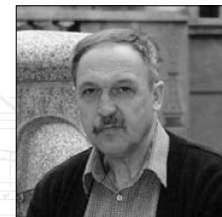
PREŠTEVANJE, TEHTANJE... IZŠTEVANJE DUŠ II

Prvotno za trio napisana skladba *Preštevanje, tehtanje... izštevanje duš II* bo tokrat izvedena v različici za ansambel. Ima tri stavke, ki so naznanjeni že v njenem naslovu. Idejna

zasnova dela temelji na motivu o »tehtanju duš« kot božje sodbe, ki je poznan v različnih kulturah in mu lahko sledimo daleč v antiko, vse do starega Egipta. Tam je bila tehtnica v onstranstvu simbol pravičnosti, ki po smrti vse izravna. Človek je bil stehtan, pretehtan glede na dobro in zlo, ki ga je v življenju storil. Smrt kot poslednja odločitev, trenutek, ko se pretehta človekova usoda, spada v predstavnost svet različnih verovanj, kot dokazujejo mnoge upodobitve bitja s tehtnico, bodisi Hermes, Nemeza ali angel sv. Mihael.

Tomaž HABA (1947)

Tomaž Habe je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku.



Po desetih letih poučevanja violine, kitare, nauka o glasbi in orkestru v Glasbeni šoli Domžale je osem let poučeval na OŠ Radomlje, skoraj trideset let je bil pedagog in predstojnik oddelka strokovno-teoretičnih predmetov na srednji stopnji Konservatorija za glasbo in balet v Ljubljani. Kot vodilni slovenski strokovnjak za področje solfeggia je napisal štiri učbenike s priročniki za učitelje za nauk o glasbi ter štiri učbenike za solfeggio za srednjo stopnjo. V letu 2003 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije. Za dosežke na področju pedagoškega dela je prejel nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora DSS. Med letoma 2006 in 2010 je bil tudi predsednik Društva slovenskih skladateljev.

Je prejemnik številnih nagrad in priznanj – med drugim leta 2014 Kozinove nagrade. Njegov obsežni opus obsega nad 700 simfoničnih, komornih del ter skladb za otroke in zборе.

PRELUDIJ IN AGAPANTES

Zvestoba, ljubezen in predanost so rdeča nit stavkov Preludij in Agapantes. Modri cvet afriške lilije (agapantes) simbolizira ljubezen. Težo skladbe nosita klarinet in klavir, saj je skladba nastajala sočasno z ustvarjanjem koncerta za ta dva inštrumenta in pihalni orkester. Delno trodelna oblika je zvočno v svobodni tonalnosti. Delo posvečam odličnim izvajalcem Ansambla MD7.

Alojz AJDIČ (1939)

V Fojnici pri Sarajevu rojeni skladatelj se je v mladih letih posvečal predvsem klarinetu. Leta 1968 je zaključil študij klarineta (prof. Mihael Gunzek) in vpisal študij kompozicije (prof. Uroš Krek) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Že med študijem klarineta se je

posvečal skladanju. Kot pedagog je deloval na Glasbeni šoli v Kranju (kot ravnatelj) in bil eden od pobudnikov za ustanovitev Slovenske glasbene šole na avstrijskem Koroškem.

Alojz Ajdič sodi med slovenske glasbene ustvarjalce z muzikalnim darom za odkrivanje polne in žive zvočne barve, pozorno začrtanega kompozicijskega ritma ter z učinkovito podano dvojnostjo modalne in svobodnejše melodike. Njegov skladateljski opus zajema širok spekter glasbenega ustvarjanja: orkestralno, operno, zborovsko, scensko, komorno, vokalno – instrumentalno in solistično glasbo. Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade, med drugim leta 1983 Prešernovo nagrado za Gorenjsko, leta 1994 Župančičevo nagrado in leta 1997 nagrado Prešernovega sklada za skladbo Tretja simfonija za tolkala in simfonični orkester.



OBZORJA

Pred krstno izvedbo skladbe *Obzorja* je avtor zapisal: »Tako kot se obzorje spreminja glede na čas in kraj, kjer trenutno smo, tako se v moji glasbi prepletajo zvočne barve, ki so izraz trenutka, razpoloženja, občutkov in hotenja.«



Program Društva slovenskih skladateljev sofinancirata:
Ministrstvo za kulturo in Mestna občina Ljubljana



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO



Mestna občina
Ljubljana

Pri izvedbi programa sodelujejo:

- Slovenska filharmonija
- Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana
- Muzej in galerije mesta Ljubljane
- Orkester Slovenske vojske
- Avstrijski kulturni forum

Fotografije: Žiga Koritnik (Komorni godalni orkester SF), Arhiv DSS in osebni arhiv izvajalcev.

Pridržujemo si pravico, da v programu pride do sprememb.

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6/I, Ljubljana
Telefon: 01/241 56 64, 041/562 144
Elektronska pošta: koncert@dss.si
www.dss.si

